

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2737/2020
13.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Илић, адвокат из ..., против туженог КЈП „Голубац“ из Голупца, кога заступа Бојан Милосављевић, адвокат из ..., ради спречавања злостављања на раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 218/19 од 08.10.2019. године, у седници одржаној 13.11.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 218/19 од 08.10.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу је П1 3/18 од 15.11.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилца претрпела злостављање на раду од стране одговорног лица туженог директора ББ и забрањено је одговорном лицу убудуће такво понашање, које представља злостављање. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име накнаде нематеријалне штете настале као последица злостављања на раду исплати износ од 300.000,00 динара, док је за веће тражење за износ од још 700.000,00 динара тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, дозвољено је преиначење тужбе са записника о главној расправи од 07.11.2018. године истицањем новог захтева уз постојећи. Ставом четвртим изреке, Виши суд у Пожаревцу огласио се ставрно ненадлежним за одлучивање о преиначеном тужбеном захтеву тужилце којим је тражила да се обавезе тужени да стави ван снаге Анекс уговора о раду бр. 168/1 од 01.03.2018. године и тужилцу распореди на радно место ... сходно Уговору о раду бр. 220/176. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован предлог туженог да суд укине привремену меру одређену решењем Вишег суда у Пожаревцу П1 3/18 од 13.04.2018. године. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати износ од 196.650,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 218/19 од 08.10.2019. године, одбијена је жалба тужилце и првостепена пресуда је потврђена у ставу првом, у ставу другом и у ставу трећем изреке, док је у ставу четвртном, у ставу петом и у ставу шестом укинута и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изајвио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), па је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овом поступку поднета је 09.03.2018. године, а правноснажна другостепена пресуда против које је ревизија изјављена је донета 08.10.2019. године.

Чланом 29. став 1. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“ бр. 36/10) прописано је да запослени који сматра да је изложен злостављању од стране послодавца са својством физичког лица или одговорног лица у правном лицу може против послодавца да поднесе тужбу пред надлежним судом у року из члана 14. став 2. овог закона, док је чланом 29. став 4. истог закона, између осталог, прописано да је спор из става 1. овог члана радни спор.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, ревизија је дозвољена у парницама из радних односа у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Из наведених разлога се у спору ради утврђења злостављања на раду, који представља радни спор, сходно се примењују правила о дозвољености ревизије из чл. 441. и чл. 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, не ради се о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, па како побијана вредност предмета спора захтеване накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права личности од 300.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП је одлучено као у изреци.

Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић